

skulde være en Amtstidende, finder jeg i høi Grad forkasteligt, thi vi vilde da i Stedet for 7 privilegerede Stiftstidender faae 21 eller 22 privilegerede Amtstidender, som maasse kunde blive meget værre, fordi de kom til at staa de paagjældende Embedsmænd nær. I et andet meget vigtigt Punkt har den høitagtede Indenrigsminister heller ikke fulgt Mindretallet og Afstemningen ifjor; men det ærede Medlem, som havde Ordet før mig (Echjörning), gled saa let hen derover, han syntes, at det, Ministeren havde foreslaaet, var lige saa godt som det, der var foreslaaet af Mindretallet. Dette kan jeg dog ikke indrømme, skjøndt jeg ikke billiger Mindretallets Forslag. Det, Mindretallet ifjor foreslog, og som blev vedtaget af Thinget, var, at Privilegiehaverne efter Andragende fra Byraad og Amtsråd skulde lade bekjendtgjøre for egen Regning i de stedlige Tidender, som vare mest udbredte paa Egnen; men det, der her foreslaas, er noget ganske Andet, nemlig at der af Stiftstidenden for hver 500 Indbyggere skal sendes et Exemplar til Gjenmællæsning. Sa, det vilde være en ganske behagelig Maade at faae politiske Meninger udbredte paa; det vilde det negtelig være. At man kæmper under lige Vilkaar, kan der ikke siges Noget til, og de forskjellige Partier maa da finde sig i snart at være i Mindretallet, snart i Flertallet; men at der gives Stiftstidenderne en privilegeret Stilling ved de retslige Bekjendtgjærelser, at der i Kraft af disse Bekjendtgjærelser staffles dem andre Bekjendtgjærelser, at der i Kraft deraf staffles dem en kunstig Læsefreds, og at denne kunstige Læsefreds da atter bearbejdes paa kunstig Maade, er Mere, end jeg kan være med til. Jeg veed, at det ærede Medlem for Aarhus (Mørk) endog var bange for Mindretallets Forslag, idet han frygtede for, at det, naar Sagen blev overgivet til Amtsrådene, skulde blive til Gavn for Partiblade, naturligtvis, saavidt jeg forstod, i modsat Retning af hans egne. At hans egne Blade ikke ere Partiblade, er naturligt; vi ere siden 1864 vante til at høre fra den Side, at andre Blade end dens egne ere Partiblade. (Afbrudelse). Det er det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, jeg siger til, jeg sagde det ærede Medlem for Aarhus, han var bange for disse Partiblade. Jeg mener, at alle Blade under de nuværende Forhold maa mer eller mindre blive Partiblade. Vi have under den foregaaende Sags Forhandling hørt, hvorledes der bliver talt paa Valgmøder, og hvilken Betjæning det skulde have. Jeg stal i denne Sammenhæng sige, at der, som allerede nævnt, Intet er at sige til, at Bladene ere Partiblade; men hvad jeg kunde ønske, var, at Partibladene vilde referere, hvad der er faktisk, enten ved Valgmøder, ved Nøgtsdagsmøder, eller hvadsommelst, men ikke deres egne Ranter. Derfor ønsker jeg ikke at staffe Aviser, som jeg ingenlunde tror altid iagttage den upartiske Solbning, som var ønskelig, en kunstig Udbredelse af deres Meninger, en kunstig Indplantning eller

Indpøbning i Befolkningen. Jeg er altsaa afgjort imod det, der foreligger i Afsnittet om Stiftstidenderne. Den ærede Indenrigsminister har vel sagt, at han har holdt sig saa nær som muligt til det ifjor Vedtagne, men jeg vil meget betone dette, saa nær som muligt". Det er ganske vist ikke saa nær som muligt; men han er endog kommen ikke saa lidt fra, hvad der vedtoges ifjor efter Mindretallets Forslag; jeg staaer som sagt ikke paa Mindretallets Standpunkt. Da den Finansminister, som nu er Indenrigsminister, har sagt, at der ikke kan være Tale om, at Privilegiehaverne skulde have en reel Ret, kan jeg vel gaa ind paa, at der tages et billigt Hensyn til Stiftstidenderne, og at man derfor under lige Forhold lader dem faae de retslige Kundgjærelser i de Egne, hvor de have nogen Udbredelse; men det er ogsaa, hvad jeg kan gjøre. Jeg maa i Øvrigt indtage det Standpunkt, at vi maa komme til at ophæve disse Privilegier og faae den Tidende, som virkelig har størst Udbredelse i Retskredsen, til at optage Bekjendtgjærelserne. At der er megen Træng til en saadan Ordning, kan man ikke tvivle om; naar man, som det ifjor blev oplyst, veed, at Ribe Stiftstidende, slet ikke læses i Sølstrebo og Omegn, at kun eet Exemplar gaar til Ringkjøbing Amt, formodentlig til Redaktøren i Ringkjøbing, og ligeledes kun eet Exemplar til Veile Amt, formodentlig til en af Redaktørerne der. Der kan ikke være Tvivl om, at det er i høi Grad nødvendigt at faae en Omordning tilveiebragt, thi det er ingenlunde Smaaating, som skulde bekjendtgjøres i disse Stiftstidender. Jeg har f. Ex. hørt en Forbrugsforening anke over, og det med Rette, at den var nødt til at lade det Regnskab, som den, hvis den vil have Stempelbegunstigelse, er pligtig til at bekjendtgjøre, indrykke i en Avis, som den vidste slet ingen Læserere havde, og desuden skulde den oven i Kjøbet betale derfor. Jeg tror, at det Spørgsmaal, vi nu have for, er meget vigtigt. Jeg ønsker ikke Begunstigelser for Nogen, jeg ønsker kun Arbeiden under lige Forhold for de forskjellige Partier og for de forskellige Blade; det er det, jeg tror at have fremstillet i mit Foredrag.

Tauber: Jeg maa slutte mig til det Ønske, hvormed den ærede sidste Taler endte, nemlig at de forskellige Partier maa blive satte i Stand til at virke under lige Forhold ogsaa i denne Henseende; men det vil ingenlunde blive Tilfældet efter dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov. Som allerede fremhævet af den ærede sidste Taler, vil Følgen af denne Lov nemlig blive, at Regjeringen ikke alene, som nu, har et stort Blad i Kjøbenhavn til sin Raadighed som officielt Blad, hvilket, naar Regjeringen er en Partiregjering i meget høi Grad saaledes som den nuværende, bliver Partiblade, men der staves tillige en Hæfte af officielle Partiblade, som staffles en kunstig Udbredelse. Det bliver of-